

Kad malo razmislite, koliki dio vašeg budnog stanja provedete u **djelovanju bilo koje vrste**, u nekoj radnji? Pretpostavljam da je odgovor 100% ili približno toliko. Čak i kad ta radnja nije toliko izražena kao djelovanje, na primjer kad nekoga čekamo ili gledamo televiziju, svejedno to shvaćamo kao radnju, kao sredstvo do cilja. Na primjer čekamo da vrijeme prođe da bi zatim radili nešto drugo – družili se s osobom koju čekamo, odnosno gledamo televiziju zato da bismo se osjećali dobro – opušteno, zabavljeno i da bi zaboravili na probleme. Pretpostavka je da se ne osjećamo dobro sami po sebi već za to trebamo nešto raditi, a iz te radnje doći će dobar osjećaj.

I često u toj silnoj neprekidnoj radnji, koliko god ga tražili, ne nalazimo ispunjenje. Nakon nekog vremena uviđamo da smo već gomilu toga isprobali i da nas zapravo ništa trajno i potpuno ne ispunjava, međutim ne odustajemo od potrage, ne odustajemo od djelovanja. Uvijek je tu misao: „Možda je baš ovo sljedeće što još nisam isprobao ili doživio ono u čemu me čeka ispunjenje i mir“. I redovito dolazi do razočaranja.

A ja vas pitam, jeste li isprobali i doživjeli nešto u samom korijenu drugačije, ono gdje bi vam zadnje palo na pamet da potražite ispunjenje i mir? Što je to i gdje je to? Osobnom umu je to „mjesto“ nedohvatljivo, ono se umom ne može doživjeti i spoznati, ali je beskrajno dublje i stvarnije od bilo čega što možemo percipirati umom - svijet forme, oblika. I zato osobni um stalno negira njegovo postojanje te u svojoj zabludi ispunjenje traži u vanjskom svijetu, u činjenju. To „mjesto“, to nešto je ono što nema formu – to ne možemo vidjeti, čuti ni opipati, ali možemo osjetiti i doživjeti. Kad to osjetimo, ono se najprikladnije može opisati izrazom „Bivanje“ ili „Postojanje“, a očituje se osjećajem dubokog mira, spokoja, ispunjenosti, sigurnosti i bezuvjetne ljubavi.

E sad, što vama znači puki opis tog „stanja“, odnosno tog „mjesta“? Sigurno vas zanima kako ga se može osjetiti, kako se do njega dolazi. Vrlo je jednostavno. Kao prvo, do njega se ne može stići jer svi u njemu već jesmo, već bivamo, već postojimo. Međutim, ono što nam omogućava da osjetimo dubinu svog Bivanja, tj. ono što nas otvara za sve ove iskonske osjećaje u nama je upravo ono na što sam se osvrnuo na početku. To je odsustvo djelovanja, odsustvo radnje. Dakle, to je suprotno od djelovanja – nedjelovanje.

U praktičnom smislu, da iskusite ovo o čemu govorim, kad nađete malo slobodnog vremena bez distrakcija, probajte upravo to – probajte ne raditi ništa. Dakle, stanite ili sjednite, ostanite otvorenih očiju i ne radite ništa. Ako možete nemojte ni misliti, a koja god misao dođe, samo je pustite da prođe. Nemojte raditi nikakvu tehniku, nikakvu meditaciju, nemojte raditi ništa. Ima li što jednostavnije od toga? Osobni um, tj. ego mogao bi se pobuniti i smisliti sto i jedan razlog zašto bi baš upravo sada trebali nešto napraviti i zašto nedjelovanje nema nikakvog smisla. Ego se boji Bivanja jer uranjanje u njega rastvara ego. Međutim, nakon nekog vremena on se utiša i ostane samo čisti osjećaj Bivanja. U tom osjećaju nalazi se svo vaše **ispunjenje neograničenih dubina i vaš unutarnji mir.**

Autor: Darko Pribeg :: više o tome kako probuditi osjećaj Bivanja u sebi na: www.darkopribeg.com